

Léto už je skoro pryč a mobil ti určitě přetéka epik zážitky z prázdniny.
Studuješ a máš po 320, tak si vzáří skoč do prodejny T-Mobile, prosímku z 10 GB dat, jenom za 30 kaček na prvních 30 dní.
A dalších 6 měsíců si data obnovíš za luxusně nízkou cenu.
Víc osimce z 10 GB za 30 korun ti řekneme na každé prodejně T-Mobile.
Ahoj, dobrý den, tady Jelenka Kabrhelová z podcastu 559.
Ráda bych vás ještě i dnes pozvala s našim podcastem do divadla.
Dnešek je poslední den, kdy se 559 vrací na divadelní scénu Pražského vzletu.
Od 19.30 ve Vršovické kulturní křižovatce ožijí naše příběhy.
Můžete se těšit na své bitní format, který spojuje novinářinou s divadelní performancí, s živou muzikou, fotkami, animacemi.
V stupenky můžete zakoupit online, na stránkách vzlet CZ.
Podrobnosti najdete na našich sociálních sítích, na serveru se znam zprávy a také v popisu epizody tam, kde nás právě posloucháte.
V Maroku svádějí zahraniční Dálboj s časem.
Snaží se najít oběti pátečního ničivého zemětřesení i dopravit pomoc k lidem, kteří největší seismické otřesy za poslední desítky let přežili.
Počet obětí i počet zraněných stáleroste skoro 3000 lidí podle úradu přinešťestí zahynuli.
Z horských oblastí v pohoří Vysoký Atlas, zasažený zemětřesením, začíná stále silněji zaznívat kritika marocské vlády za pomalou pomoc.
Další udiv vyvolává zdráhání marocských úradů přímo k asistenci ze zahraničí, zatím akceptovala marocská vláda nabídky pouze čtyř zemí - Británie, Qataru, Španělska a spojených arabských emirátů.
Jak vypadá situace na místě?
A jak číst kroky marocské vlády?
Mluvíme s našim spravodajem na místě a z odborníků na severní Afriku z Metropolitní univerzity v Praze.
Je středa? 13. září.
Tady Jelenka Kabrhelová a 559.
Spravodajský podcast Seznam Správ.
Janovák, reporter Seznam Správ, přímo v Maroku.
Ahoj, Honzo.
Ahoj, a dobrý den.
Honzo, můžuš nám popzat, jak to na místě vypadá.
Ty se dostal i do těch nejhů z postižených oblastí v pohoří Vysoký Atlas.
Jaká tam je situace, co si viděl kolem sebe?
Tak momentálně jsem v Marakeši, kde situace už se vlastně vrátí a tak nech k normálu většene obchodů, potom za mětřesení už otevředlá a to neprosteň tady přímo žádné zásadní škody, neapáchalo, to nejhorší bylo pochopitelně sněrem na jich, sněrem gohrám velkého Atlasu,

to bylo epicentrum v mětřesení
a já jsem se tam vydával zruha nějaký ztítat hodin
po těch otřesech a to, co jsem viděl,
bylo pravdu většeně kdych berovcí,
ta škoda je tam ogromná,
hlavně v těch vesnicích, kterým jsem projížděl
až tomu epicentru.

A můžeš popzat, jak konkrátně to vypadalo,
chápu, že to srovnání těžké ve chvíli,
když si neviděl ty vesnice předtím, když stále,
ale co ti místní lidé popisovali?

Já jsem vydával z Marakeše,
jsem měř velký Atlas,
pod těch hor a postupně si některých vesnicích
zastavoval, první zastávka
byla asi 50 km od Marakeše
ve městnici Azro,
zruha 150 obyvatel
a tam ty místní,
jdeme říkali, že to poškodilo,
zruha 80-90%
těch domů, kde oni žijí.

Tejich baráty jsou postavené
vesně z nějakých hliněných cihel
nebo cihel žádné velké základy,
to znamená, že když se to z někřesení
projebilo, tak to velice
rychle popadalo

a těžko, kdy jsou tam ohromné
jednak na tomto majetku
a také i na těch živou,
tak to jděli vytrávěli,
že ten, kdo nesměl byhem desety
v Teřinu UTS, tak tam vlastně
zůstal pochřbení v těch sutinách,
ukazovali mi lidé, kdy vlastně
nacházali těla svých příbů zmýcha,
tak na to vlastně pokračovalo,
čím víc na seber,

a zb broader

wifey

Oh?

wifey

Marko

když jsem na těch velkých náměstích, protože se jednak báli dalších otřesů
a současně ty i domy byly zničeného poškozené.
Otevsko se mi to nějakého dává do souvislosti,
protože některé ty domy vypadají, že stojí,
ale samozřejmě ta stopika může být tak poškozená,
že co tam zpátky nastrovat nemohou
a takhle hovoříme o celých velkých městech a resnicích.
A dají se ještě vyprošťovat živé lidi v tuhle chvíli?
Ne, když jsem vlastně projížděl a bylo to vlastně zhruba těch,
řekněme, 30-35 hodin od zemětře se mít,
bohužel jsem na to, že by někdy ešte naledali živé lidi,
nenerazil, hovořil jsem ze záchnenáty z těch různých vesmíc,
a tím by vlastně potvrdzovali je to,
že se jim to nedatí, že zkrátka to, co nacházejí už sou půze mrtvá těla.
Honzo, jak to vypadalo logisticky?
Mnozí místní v těch velkých světových médech popisují
a ty si to také popisoval si těžují,
že k ním nedoputovala pomoc,
že skutečně pracovali holíma rukama,
snažili se vyprostit své blízké.
Co ti říkají v tomhle ohledu?
To je naprosu záslední věc.
Toto, že to epicentrum bylo v horách,
velkýhle tlasů kam vlastně vede zmaraké,
taková horská srednice potom upatí,
je to měrně úzká,
a už před země ceseňem dala docela taková nic moc,
dá rozdyta, různě poškozená.
Po země ceseň se samozřejmě stalo,
to je, že tam neparáli kamení,
to znamená, že sam těžko projíždělo.
A před země ceseň vlastně,
že to je jediná jizpůsob,
tak si dostatek těm pověženým místům.
Když se nám projížděli,
tak byla vlastně ledz,
když se náš punktová doprava,
když se snažili před dvě auta,
do toho tam bude slanetky,
kterým se nedazilo nějaký z vůzlem projec,
a to je vlastně jediná přístupová cesta,
to znamená, že tam se nedazilo dostávat na chlenáru,
nedajíc tam dostávat koukulit v momentární pomoc,
a všechno z toho roze komplikuje.

Když jsem naštvila ta poštezná místa,
tak pochopil, když byl dalmi traumatizová,
jen byly vynuštvení na vládu,
ukazujeme vlastně ruce s mozolama,
říkáme, podívete, se mi tady harademe,
a my tak se sní přijeme vyhrabat
těla našich rodičů,
přívůzní, tě náme v důbec nic,
a nikola nepomáha.
Ta žloba vlastně je oprávněná,
je pochopitelná,
na druhou stranu takový tak nešťest,
jde prostě takové obrovské,
který baránku popadá,
tak je potřeba těžká technika,
je žádný, zbíječky a podobně,
ale to se po té jedné,
se v něj si tam skrátka nedá dopravit.
To znamená, bysme se blízuje čem dál,
byš tomu odpět centru zrubá,
jen 150 kilometrů,
dížně od Markeši,
tak se potkávali už jako i lidi,
kteří nám ukazovali,
že nemá jídlo a vodu,
protože prostě zásebování
skolabovalo, ani neměli nic.
A vám se vám závodila,
a jsme se závodili,
že se závodili,
že se závodili,
když jste závodili,
až se závodili.
Aby se to trochu posluchať
představily,
to zaneče se ní nastolný dygle
mnohem 11.00 hodiny,
kdo zí lidé
v podstatě byly, by to doma,
nebo večerzely, kůle, a televizi,
čtvě si a podobně.
Opce si o jenom pouze pár
10.00 hodiny, aby utepistou barátu.
Teď čunou mi říkal, že popadli děti

utekli vén, barách si jim
zbordil o lidí zlevenků,
by mají nic.
Také desituaci se vlastně poni nacháví.
A jak se k ním dostává pomoc
v tuhle chvíli ve smyslu
jídla, pití,
ve smyslu zdravotnické pomoci,
kde lidé přečkávají dny,
a noci stálevenků počírím nebem?
No to, co já jsem viděl,
těch, co chodím, po země přesení.
Tak do těch větších měns
byla se v něco dela přístupní,
tak se tam už začali stavit
ty humanitární stany, takové,
kde je známe modern, nebo takové zlené bojemské,
by se měli přestěvat některé rodiny,
ale v drtivé většině,
ty lidé si začali stavit přístřešky
přímo na nějakých náměstích a podobně
začali to dělat takových kmínků,
stavili vlastně konstrukce,
jako záme už stánulo potahovalí
stínu, protože tady dosahujete
po ty ford z 38°C
a tady o hromní vedro
práchtotchopitelně,
takže jakýkoliv stín, který se tam
netvoří, tak tam podním se chvílí
spousta desítky, stavky lidí
především žen a dětí.
Měli jsou tady hodiny
za dělat díky.
To byl problém,
takže nám nám nám
nám nám zvukovat.
Na pomoc nejeffektivně,
nejrychlejší, to jsem zaznamenal,
byly klucy na motorkách, který měli
vzádu připravené baríky, vody
nebo jídla, a vozle to právě
v tom nejpostěženějším místům.
Já jsem to nejpostěženější,

viděl, je to mystečko
kádá z několika vesnic
a tom talatí džoukak
to byl tak prosto
děkberující pohled, to bylo něco neuběřetelné,
ale když jsem to byděl, tak jsem to bydekázal
ani v tu chvíli, nechci už jsem pojmout
toho pochopit.
Dvou, tři patrové baráky
byly se sutek zemi, a to vlastně
všu li kám jsem pohledo, celé ujice
byly totálně zničené.
Narazil si po cestě
a nebo i tět, když se
v Marákeši na to, že by se
dostávala do těch míst i zahraničný pomoco,
že by tam lépe pronikali
ty záchrané jednotky Marocké vlády?
To je právě ten problém,
je to největší problém kruciální
ta celnice. Potom do měřesiní
nastalo to, že všichni
protože v těch vesnicích žijí
většinou starší lidé
a spousta členů těch rodin
poměrně velkých, osáhých
rodin pracuje v nejdeviných městech
kasa Blance, Vrabatů,
zmážel za prvé se všichni
a všichni zašel je dostat tam
a včetně i různých stanytek
a záchraných stožek, jako
suhasyčí, policisté, bojáci,
margněci, speciální stožky, všechno.
Na druhou stranu spůjšto
jdí se chtěl stát trič, protože neměli kde být
a zůstávačili, to vlastně
ty stranice se našpuntovali.
Viděl jsem stanytry, které čekali 10. minuty,
než vůbec mohli popojec. Do toho
samozřejmě, aby se tam dostalo,
tím jen pomoce jsou potřeba kamiony.
Náklad, který vezli madrace
od stany. A kdy náklad někdy jsou

široké, já to znamená, aby píc
projeli hod zájem, tak to bylo hrozně slohy
tý, že bys tam měch to jít můstvět jelo krokem.
A tak je to situace, co vlastně tráv dneška.
Záslep.

A Honzu Nováka, s námi poslouchala
Tereza Nemečková, docentka
mezi národních vztahů z Centra
pro Studium Afriky na Metropolitní
Univerzitě v Praze. Dobrý den.
Dobrý den. Terezovi ste poslouchala to,
co říkal Honza Nová, který projel
tedy ty zasažené oblasti, země
třesením, dá se
v tuhle chvíli říci,
jestli, nebo
na kolik marocké záhrané
složky byli, či nebyli na podobnou
situaci, připraveny vysledujete maroko
hodobě a vůbec Verní Afriku
na kolik to témá
rezonovalo už třeba předtím nějaké
úrovni sou, třeba záhrané
složky v Maroku.

Já bych zatím byla asi opatrná v tom
hodnocení, myslím si, že je to pořád
ešte krátký čas, přece jenom probíhají
teď pořád takové ty provotní
záhrané operace a ešte bude
hodně důležitá i ta druhá fáze,
kolega tady říkala, že jsou tam lidi
bez přístřeší, zpívestanech,
vlastně ubeznaví, co s nimi bude v těch násložících dnech.

Takže tady učité ještě bude důležitá
ta druhá fáze, jestli se té vládi
podaří nějakým způsobem zajistit
nějaká dočasná obidlí,
jestli budou svézenit třeba do Marakešek,
kde budou nějaké tělocvičné školy
připravené pro ně.

Takže to jsme si myslíme, že až potom
bylo dobré vyhodnotit sou to operace,
jak byly připravené na to, samozřejmě
jak jsme slyšeli ten terem,

takže budou už hodně komplikovaný.
Ale obecně myslím, že Maroko
připravené na tyhle čtyři situace je.
Těch zkušeností mají několik
se ze mě třeseními, byť samozřejmě
soubivé různá kritika vždycky,
jak ta daná vláda to zvládla.
Ale Maroko mělo i třeba v posledních letech
několik zkušeností třeba i s teroristickými útoky,
s velkými teroristickými útoky
a z nějakými zahraničními operacemi následného charakteru,
kasa Blanka trá velký teroristický
útok před pár lety na ten velký mezinárodní hotel.
Takže já sem jsem, že ty složky tam připravené jsou,
ale tedy je samozřejmě otázka vyhodnocení
ta aktuální situace a samozřejmě
jako realnost zahraničních operací,
když tady slyšíme káta situace
v tom terénu skutečně.
Tak celý ten region,
kde to ze mě třesení bylo,
se neoznačuje Marakeš Sáfi,
je to jeden z 12 regionů Maroka.
Já bych řekla, že to je spíš
jeden z těch bohatších regionů.
Byť se to možná nezdá, teď na základě
je těch svědectví, ale ta svědectví
přichází více méně z jedné oblasti,
ze které jsou hlášené vlastně
největší oběti na životech.
Což je ta oblast Alhauz,
takovéto pásy mu těch uhorských údolí
takého atlasu,
ale tady v celém tonostom regionu
jsou města Marakeš,
což je jedno z nejbohatších měst Maroku,
jsou tam města Sávira,
třeba na pobřeží Atlantiku,
také relativně bohaté město.
Čili z tohle pohledu,
já si nemyslím, že je to region
veloženě chudí,
ale bohužel to epicentrum,
bylo v těch vysokohorských oblastech

špatně dostupných oblastech.
A tam bohužel ta kvalita života,
který je vyspělá infrastruktura,
hotely, restaurace, všechno,
ale ta horská oblast je
prostě horská oblast bohužel.
A jaká infrastruktura
za běžných okolností
tam, co tam lidé mají
k dispozici, čím se živí?
Je to zemědělská oblast?
Samozřejmě, je to horská oblast
v rozvojové zemi, takže nečekujme
nějaké extrám, horská,
střediská typu švicarskou a podobně
být v některých oblastech atlasů,
města, jako je třeba ifrána,
podobně což jsou hodně, hodně,
hodně bohatá střediska,
takže to není jako, že být celý
ten atlas byl chudí.
Tady ta letsta oblast, ale chučí je,
to je oblast, kterou obývá
převážně berberské obyvatelstvo,
což je taková možná specifická,
protože ty berbery
žijou většinou tady v těle
z těch venkovských oblastech,
v těch horských oblastech.
Berbery dlouhodobě bojují
mě nedavno, byla přijatá berberština
i jako oficiální jazyk Maroka.
Je to nějaký třeba 5-6 let zpátky.
Takže to obyvatelstvo s pým způsobem
je nevhodňováno, a bohužila se to
teda zrovna, to epicentrum dotklotary
té letse oblasti,
ale na druhou stranu zase nejsou to
úplně chudé oblasti typu,
že by tam třeba nebyla elektrina,
nebyla by tam voda.
Ty oblasti prošli rozáhlu elektrifikací
v posledních letech. Mysem se,
že i reportéři, co jsem tak zaznamenala

se sporák a další věci, což
v mnoha jiných oblastech, třeba
hořských oblastech někde v těch afrických zemích
prostě není.

Takže je potřeba se na to dívat z více
do perspektivy, ale myslím si, že tady
skutečně bude tam velký problém, že
těch přístupových cest, zejména teda
z Marake 6, toho velkého města, je tam
relativně málo, tady do těch údolí, to jsou
fakt taková ta rozáhlá, hořská sedla
a jsou tam oblasti, které jsou
co si já tak pamatuju, tak popravdu
v jiných cestách, takže jsou měm představě,
že opravdu dostat tam tu pomoc,
minimálně dostat tam tu pomoc
po zemi, i možná, opravdu jako nemožný.
Trošku mě možná překvapuje, proč nevyužívají
tu leteckou techniku,
proč nevyužívají třeba drony.

Nezaznamenala se mi, jestli je třeba i
tahle technika tam byla někde nasazena,
protože si myslím, že to je
přesně ta renátu oblast, kde se nedostanete
po zemi, tak to minimálně scházovat
nějaké vody, deky, další věci,
potřebojů.

Jde o nejničivější odřesi půdy
vsevroafrické zemi za posledních
63 let. Celkový rozsach katastrofy
zatím není zřejmí.

Uřady nezveřejnili počet pohřešovaných.
OSN odhaduje, že počet
fyzicky a materiálně zasažených obyvatel
se pohybuje kolem 300 tisíc.

Ve snice je celá zničená,
nikdo nám tady v horách nepomůže.
Lidé jsou stále pod trozkami a nemáme
jej jak vyhrabat. Všude už je cítit pach
mrtých těl.

Každý, s kým jsme tu mluvili,
si stěžuje, že nedostávají té měř
žádnou pomoc od vlády
kromě těchto pár žlutých stanů,

kteří poskytují dočasné ubytování pro nějakých 12 lidí.
Lidé se stěžují na nedostatečnou a pomalou pomoc od státu a marockou vládu kritizují i zahraniční záhnanářské týmy, které nechápou, proč stále čekají na oficiální žádost a povolení ke vstupu do zemi.
Při usár na pomoc zemětře svením zasaženému Marokou zatím neodletí, ačkoliv bylo 70 hasičů záhnanářů a kynologů, už od soboty připraveno vyrazit, marocká vláda neposlala diplomatický souhlas s nasazením týmu.
Pomoc nepsijala ani od několika dalších Evropských zemí a United Arab Emirates
V Pondilí večer prohlášení Marocké ambasády v Praze, která vlastně oficiálně zastupuje stanoviskou Marocké vlády a v tom prohlášení bylo jednoznačně teda poděkování České republice za to, že nabídla pomoc a že vyjadřuje solidaritu s postiženými lidmi, ale současně se tam objevole taková důležitá poznámka, že zatím tu pomoc odmítají z toho důvodu, že stále vyhodnout cují potřeby.
Já upřímně nevím, jak tyhle informace čísi, to samozřejmě nějaká oficiální diplomatická proklamace a může zatím být cokoliv.
Já jsem zaznamenala třeba na Marockých sociálních sítích i určitou kritiku ve smyslu toho, že vlastně v tu sobotu relativně dlouho trvalo, než se sešel krizový štáb.

Ten krizový štáb vlastně svolává
nebo tenhle vník do svolává
tady je té operace a je král.
Takže se čekáv na to,
až on vystoupí, až on udělá
nějaké rozhodnutí, co bude se dělat dál.
A vlastně ten krizový štáb
byl svolaný až sobotu na večer,
což je nějakých rádově trá 20 hodin.
Potom zemětřesvení, což se myslím,
že není úplně krátká reakční doba.
Takže, jak říkám,
já zatím neumím úplně
tu reakci té vlády číst,
umím si představit, že dělají
všechno, co můžou, možná tam byla
i z toho důvodu, že se to stalo v noci,
to zemětřesvení, i z toho důvodu,
že se to stalo třeba v pátek,
kdy pro muslim je svátek,
většina z nich, prostě není v práci,
jsou v mešitách, modlí se,
což už teda není v noci, ale odpoledné učité
tomu tak je. Takže možná
i to způsobilo to, že to trvalo pár hodin
navíc, než se vydala nějaká oficiální
akce, jako co se má dělat.
Ale jsem si, že potřeba my ještě trošku víc času
i se trochu jako rozklíčovalo i
ta pozice té vlády i vůči třeba těm zahraniším
subjektům, které nabízejí tu pomoc.
Takže v tom ohledu nejsme zatím
schopni říct, jestli je to reakce
třeba na to, že už marokon nemá
další absorpční schopnost,
že už tůle chvíli není schopné pojmout
další techniku, lidi, tými
a nebo jestli je to závisle na nějaké
byrokracie nebo dokonce, na nějakých
procesech vertikální zezhoradolu,
které to můžu regulovat.
Je to představit obuje, jako důvod.
Co jsem tak zaznamenela, tak ta vláda
ty čtyři země, které tam zatím byli

pozvány, tak je označila
za sprátelené země.
Čili asi zatím bude
i nějaká politika, což tady
som ře narážím na Francie, která
hodně kritizuje to, že nabídla
tu pomoc a marokojí odmítá.
Ale není to jenom Francie, je to
Německo, je to Kanada, je to
Česká Republika, je spoustejných
zemí, které nabídli tu pomoc a zatím
a na druhou stranu samozřejmě sílí
tak kritika ze strany, tady je těhle
z těch místních obyvatel, který říkají
myslím si oprávněně jakákoliv pomoc
byla, samozřejmě mělejší, než
tady čekat na to, že tady zemřeme
na místě nebo žízny, protože
nemáme vodu. A když narážíte na
tu Francie, je to důležitý moment
ta bývala koloniální politika podle
které se třeba určují z té
politické hranice, nebo
diplomatické hranice. Já jsme
tam tle úplně nehrají tu roli, protože
třeba španěle byly taky kolonizátoři
Maroká, ještě předtím, než tam přišli
francouzi. A teď jsou jednou z těch
čtyřech zemí, které pomáhají. Tak,
že to tam úplně nehrají svou roli, ale
hré tam určitě roli to, v jaké kondici
jsou teď ty bilaterální vztahy.
Obě dvě země, jak Francie, tak
španělské asi v posledních, řekněme
dvou letech prošli velmi náručnými
obětě země zaznamenali odvolání
velvyslanců na obou stranách, byly tam opravdu
důboké spory.
Ale zatímco u toho španělská se to
podářilo už pokrít, nebo zakrít,
to, že i Marokko přijalo tu pomoc
od španělská, je i důkaz,
že uznávají, že ty vztahy se dostali
zpátky na nějakou dobrou, přátelskou

úroveň. Stou Francí bych
řekla, že je to hodně složitý.
Francie je teď v situaci, sledujeme to
v celý tý západní Afryce, prostě se
nějaká velna odporu
uči Francí
v mnoha lorech, se myslím, že je to
oprávněné, protože ta Francia
jako jeden z málak bývalých kolonizátorů
u toho regionu tam udržuje
velmi, velmi, velmi intencívní vztahy
v politických, ekonomických
bezpečnostních oblasti.
A s tím Marokem tam teď hodně jsou
spory, že ta sčasná francuzká
administrativa hodně navázala kontakty
s Alžírskem. Marokšaní
obvinují i Francí, že
nevodávají přednus Alžírsku
před Marokem, s našloži historické
jako nebyli úplně moc vyklí.
Jsou tam nějaké spory, že
Evropský parlament schválil
rezolucy, která odsuzuje
absenci svobody tisku,
svobody médií v Maroku,
Marokko obvinuje Francí, že zatím
stojí tady za přijetím telesté rezoluce.
Jsou tam další věci, jako že
francouzi obviněli Marokšaní, že
provádí špionáž francuzkého prezidenta
makro na přezi ho telefon a další věci.
Jako řekněme, možná se to zdá
jako drobnosti, ale ty
drobnosti jako celé vypovídají o tom, jaké
ty vztahy jsou a to, že
to Marokko stále blokuje tu pomoc
Francíje a já jsem sledovala i nějaká
francou z kámery a opravdu jako francouzi
jsou našťvané, protože
říkaj, tady jde ulicí životy, tady nejde
o tu politiku, takže by Marokko v tom dle
mělo ustoupit, ale jak říkám
co zatím je, to si myslím, že budeme

ještě analyzovat nějakou další dubu.
Te informace stále přicházejí
v tuhle chvíli, jako o počtech obětí
tak i o těch celkových škodách
objevuje se třeba v Marokském tisku
už nějaký odhad, co všechno bude
potřeba rekonstruovat, jak dlouhoby
to molo trvat, jaké náklady to vyžádá.
Já jsem nic přesnějšího nezachytila,
já sleduju spíše, že ta vláda
vydává nějaká rozhodnutí o tom,
že jsou zřízené nějaké bankovní účty
nebo centralní bankovní učen, na který
přispívat byl zřízený tady nějaký
font pomoci těm postiženým
oblastem, ze kterých právě bude
financováno nějaká dočasná obidlí,
přístřešky, voda a další věci.
Ale vícem zatím nezaznamenalého,
že by tam byl nějaký konkrétní
plánc, kterým by přišli.
Já jsem jsem, že aktuálně
jsme vlastně čtvrtý den potom
ze mě třesení, takže jsem jsem, že stále
je to o tom, že probějí ty zahranišské práce
rymárně dostat se na ta postižená místa
a pak bude násladovat teda
ta další fáze, vlastně co s tím lidmi,
kteří přežili, a kterých bude
asi ještě víc, kteří přežili a
jsou postižení tím země třesením
a co s ním vlastně dál. A ví se,
jestli v tuhle chvíli pro ně je dosažitelná
zdravotní třeba sociální pomoci?
Já jsem zaznamenala, že třeba v Marakéši
hodně nemocněce vyhlásili takovou
akutní situaci, vyzvali
spolupčony, aby přišli darovat
krév a co jsem tak viděla
a maručaně se k tom postavili hodně aktivně.
Skoro mám pocit, že maručaně
jsou možná iště aktivnější i než ta vláda,
že ukazují jako velkou solidaritů
s těmi postiženými oblastmi

což do istým měry já bych řekla,
že možná i překvapující právě
z toho, že je tu berberský obyvatelstvo,
který primárně bylo postiženo
a ty berberi jsou v Maraku na zírání
s takovým despektem.
Ale o to víc je to jako hezčí gesto,
když se něco takový dlo tragicky ostane,
tak prostě nerozlišují, kdo je co,
ale prostě dou, do těch nemocně zdarují krév
a viděla jsem tam i různé špalíry,
kde si předávají deky a vody
a další věci, aby to dopravili
někam do těch postižených míste,
že z tohle pohledu asi to jako funguje.
A když se ještě vrátíme k té kritice,
která mířila na marocskou vládu,
je představitelné,
že by ta kritika toho pomalého
nebo třeba neadekvátního postupu,
pokud by se ukázalo vládních jenotech
mohla dopadnout z prostředkování
třeba na marocského panovníka
na krále, a nebo je figurou,
které se podobné věci
vůbec nemohou dotknout.
Tak tak kritika se po něm určitě bude
svážet, protože všichni vědí,
že bez krále se tam nic nerozhodné,
takže kdo je za to zodpovědný
za ty záchrané operace,
o nějaké pokiny on vydává,
takže pokud lidá je budou vnespokojení,
tak budou kritizovat jeho.
Ale na druhou stranu si nemyslím,
že ho to ogroží.
Tady na to už nehistoricky zvyklí
přežil arabské jaro, což bylo
iště horsší, takže
přeži je určitě i tohle.
Tady je spíš otázka, co to zanechá
v té populaci, takové nějaké
trauma, nebo nějakou zkušenost.
Vopravdu teď bude hodně důležitá

ta následná fáza,
když zůstanu níhde na pospazpě horských oblastech,
protože je září
za chyli přijde zima,
a pokud se nepodáří v nějakým
kratkém období, ty přístřešky obnovit,
nebo je dostat z těch horských,
když se dal někam, tak teď je z mě neprzeživou
v tom Atlasu.

Tereza Nemečková, docentka
mezi národních vztahů
z Centra pro Studium Afriky
na Metropolitní univerzitě v Praze.
Děkujeme. Děkujeme za pozvání.

A to je
ze střeďečního
vydání podkástu 5.59 vše.

Děkujeme,
že jste si na nás našli čas.
Vratte se za námi, kdy kolej
do podkástových aplikací.

Nase znam zprávy
i na platformu podkásty.cz
Pokud pro nás máte nějaký tip
či nápad, vyšte nám na adresu
za minuto šest, za vynáč
sezatečkat sez.

Najdete nás i na sociálních sítích Instagram
nebou Twitter.

Vlbyla Lenka Kabrhelová.
Těšíme se zítra.